

Sygn. akt I C 1239/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2017 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Fundusz (...) (...) we W.

przeciwko J. S.

o zapłatę 442,62 zł

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 1239/17

UZASADNIENIE

Powód (...) (...) we W. w pozwie złożonym do Sądu Rejonowego w Płocku w dniu 26 sierpnia 2016 r. wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej J. S. kwoty 442,62 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 26 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwana J. S. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa oraz o przekazanie sprawy według właściwości miejscowej Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie. Podniosła ponadto zarzut przedawnienia.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 2 marca 2017 r. Sąd Rejonowy w Płocku przekazał sprawę według właściwości miejscowej do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 grudnia 2004 r. J. S. zawarł z (...) Bank S.A. we W. umowę o kredyt gotówkowy. Spłata miała nastąpić w okresie 3 lat (zeznanie pozwanej J. S. k. 47).

J. S. nie spłaciła zadłużenia zgodnie z umową (bezsporne).

(...) Bank S.A. we W. umową sprzedaży wierzytelności do funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 4 lutego 2016 r. zbył wierzytelność przysługującą mu w stosunku do J. S. na rzecz (...) (...) we W.. (umowa wraz z załącznikiem k. 9 - 14).

Na dzień 22 sierpnia 2016 r. do spłaty pozostała kwota 442,36 zł, w tym 175,36 zł – kapitał oraz 267,26 zł – skapitalizowane odsetki (wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr (...) k. 8).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt sprawy zebranych w sprawie dokumentów, a w szczególności: wyciągu z ksiąg rachunkowych (k. 8), umowa sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem (k. 9 - 14), oraz zeznań pozwanej J. S. (k. 47). Powyższe dowody są w pełni wiarygodne; żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo (...) (...) we W. nie zasługuje na uwzględnienie.

Powód (...) (...) we W. wykazał w toku procesu, że nabył skutecznie na podstawie przelewu wierzytelności, wierzytelność przysługującą pierwotnie (...) Bank S.A. we W. stosunku do pozwanej J. S.. Zgodnie z art. 509 kc, wierzyciel w może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiłoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zgodnie art. 511 kc, jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również pismem stwierdzony. Do akt sprawy nie została natomiast dołączona umowa o kredyt zawarta przez J. S. z (...) Bank S.A. we W.. Z tych względów Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej J. S. co do okresu na jaki umowa została zawarta tj. 3 lata. Powód nie wykazał kiedy roszczenie stało się wymagalne w zakresie kapitału oraz jak obliczono odsetki karne, według jakiej stopy procentowej, od jakiej kwoty i za jaki okres.

Zgodnie z art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Trzyletni ogólny termin przedawnienia odnosi się do roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej. Ponieważ w niniejszej sprawie jedną ze stron był podmiot prowadzący działalność gospodarczą, ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. Stosownie zaś do art. 120 § 1 kc bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne.

W myśl art. 123 § 1 pkt 1 kc, bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Jako przykład czynności procesowych, przerywających bieg przedawnienia, wskazuje się m.in. złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności sądowemu lub pozasądowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2004 r. w sprawie II CK 276/04), a także nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2004 r. w sprawie III CZP 101/03).

Bezspornym jest w niniejszej sprawie, że powód przed wytoczeniem powództwa nie podjął żadnych czynności skutkujących przerwaniem biegu przedawnienia.

W razie cesji wierzytelności na nabywcę przechodzi ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, wszystkie właściwości, przywileje i braki, a więc ustawodawca zakłada identyczność wierzytelności cesjonariusza z wierzytelnością cedenta (art. 509 § 2 kc). Co do zasady, nabywca wstępuje w sytuację prawną cedenta, w tym również w zakresie przedawnienia, zbycie wierzytelności jest bowiem irrelevantne dla jego biegu.

Przy uwzględnieniu, że umowa została zawarta na trzy lata, uznać należy, że najpóźniej w styczniu 2008 r. umowa wygasła z upływem terminu na jaki została zawarta, przy założeniu, że nie została wcześniej przez bank wypowiedziana. Oznacza to, że najpóźniej z dniem 1 lutego 2008 r. rozpoczął się bieg przedawnienia. Tym samym stwierdzić należy, że przedawnienie roszczenia nastąpiło z dniem 1 lutego 2011 r., a zatem przed wytoczeniem powództwa. W ocenie Sądu, w sprawie ma zastosowanie trzyletni termin przedawnienia. Pierwotny wierzyciel (...) Bank S.A. we W., który zawarł z pozwaną J. S. umowę kredytu i któremu przedmiotowa wierzytelność pierwotnie przysługiwała, jest przedsiębiorcą, a wierzytelność ta była związana z prowadzeniem przez niego działalności gospodarczej.

Uznać więc należy, że w dacie wytoczenia powództwa, roszczenie było przedawnione stosownie do art. 118 kc.

W związku z powyższym Sąd oddalił powództwo w całości.